

Fædrelands-Sang

»Ille terrarum mihi praeter omnes Angulus
ridet.» Hor.

Der er et yndigt Land,
Det staaer med brede Bøge
Nær salten Østerstrand;
Det bugter sig i Bakke, Dal,
5 Det hedder gamle Danmark,
Og det er Freias Sal.

Der sad i fordums Tid
De harniskklædte Kæmper,
Udhvilede fra Strid;
10 Saa drog de frem til Fienders Meen,
Nu hvile deres Bene
Bag Høiens Bautasteen.

Det Land endnu er skjønt,
Thi blaa sig Søen belter,
15 Og Løvet staaer saa grønt;
Og ædle Qvinder, skønne Møer,
Og Mænd og raske Svende
Beboe de Danske Øer.

Vort Sprog er stærkt og blødt,
20 Vor Tro er reen og luttret
Og Modet er ei dødt.
Og hver en Dansk er lige fri,
Hver lyder tro sin Konge,
Men Trældom er forbi.

25 Et venligt Syd i Nord
Er, grønne Danarige,
Din axbeklædte Jord.
Og Snekken gaaer sin stolte Vei.
Hvor Ploug og Kiølen furer,
30 Der svigter Haabet ei.

Vort Dannebrog er smukt,
Det vifter hen ad Havet
Med Flagets røde Bugt.
Og stedse har sin Farve hvid
35 Dit hellige Kors i Blodet,
O Dannebrog, i Strid.

Karsk er den Danskes Aand,
Den hader Fordoms Lænker,
Og Sværmeriets Baand.
40 For Venskab aaben, kold for Spot,
Slaaer ærlig Jydes Hierte,
For Pige, Land og Drot.

Jeg bytter Danmark ei,
For Ruslands Vinterørkner,
45 For Sydens Blomstermai.
Ei Pest og Slinger kiende vi,
Ei Vesterlandets Tungsind,
Ei Østens Raseri.

Vor Tid ei staaer i Dunst,
50 Den hævet har sin Stemme
For Videnskab og Kunst.
Ei Bragis og ei Mimers Raab
Har vakt i lige Strækning
Et bedre Fremtids Haab.

Ei stor, vor Fødestavn,
55 Dog hæver sig blandt Stæder
Dit stolte Kiøbenhavn.
Til bedre By ei Havet kom,
Ja ingen Flod i Dalen,
60 Fra Trondhiem og til Rom.

Med hellig Varetægt
Bevare du, Alfader!
Vor gamle Kongeslæggt.
Kong Fredrik ligner Fredegod;
65 Hvor er en bedre Fyrste,
Af bedre Helteblod?

Hil Drot og Fædreland!
Hil hver en Danneborger,
Som virker hvad han kan.
70 Vort gamle Danmark skal bestaae,
Saalænge Bøgen speiler
Sin Top i Bølgen blaa.

Noter

Skrevet til en konkurrence om en fædrelandssang udstedt af »Selskabet til de skønne Videnskabers Forfremmelse« i 1819. Juliane Maria Jessens »Dannemark, Dannemark, hellig Lyd!« vandt. Horats citatet siger: »Denne krog af verden tilsmiler mig fremfor alle.« Digtet blev første gang trykt i *Samlede Digte*, Bd. II, 1823. Senere udgaver indeholder kun 1., 3., 5. og sidste strofe.

Wikipedia – den frie encyklopædi

Den danske professor [Leif Ludwig Albertsen](#) har kritiseret både tekst og melodi.^[3] Første linie har tryk på "er" (*Der ERRR et yndigt land*), — et indholdsløst ord og trykket gør sætningen pseudo-eksistentialistisk. *Brede bøge og saltene østerstrand* er misvisende, da bøgetræer ikke er brede og Østersøen er et af de mindst salte farvande. *Det bugter sig i bakke, dal* har en lav tone ved bakke og høj tone ved dal. Albertsen skriver videre at *Frejas sal* er næsten uforståelig og at forskning hævder at betydningen er "et bordel for afdankede vikinger". Han kritiserer endvidere den kromatiske nedgang ved *gamle Danmark og det er Frejas*. En anden kommentator skriver er der med *Frejas sal* menes den frugtbare dansk natur.^[4]

1. [Anne Marie Lebech-Sørensen](#). "[Sangen der vandt krigen](#)", *information.dk*, 17. august 1998.
2. [24. Oehlenschläger: Fædrelandssang- Der er et yndigt Land 1819](#)
3. Leif Ludwig Albertsen. *Lyrik der synges*. [Berlingske Forlag](#).
4. Henrik Poulsen. *Grundbogen. Sprog - Litteratur - Medier 2*. [Systime](#).